

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu, složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a Mgr. Radovana Havelce, v právní věci žalobce: **L. M.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 10. 2013, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 14. 1. 2014, č. j. 43 Ad 73/2013 - 6,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 25. 10. 2013, č. j. X, bylo potvrzeno předchozí prvostupňové rozhodnutí, jímž byla z důvodu překážky plynoucí z § 31 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění zamítnuta žádost žalobce o starobní důchod. Rozhodnutí o námitkách napadl žalobce správní žalobou, která byla usnesením Krajského soudu v Praze (dále „krajský soud“) ze dne 14. 1. 2014, č. j. 43 Ad 73/2013 - 6, odmítnuta dle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“) pro absenci žalobních bodů.

Proti odmítavému usnesení se žalobce (dále „stěžovatel“) bránil kasační stížností, v níž popsal průběh předcházejícího řízení a pokusil se ozřejmit důvody, které jej vedly k žádosti o předčasný starobní důchod. Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel není v řízení zastoupen advokátem, a proto jej usnesením ze dne 21. 2. 2014, č. j. 3 Ads 18/2014 - 11, vyzval tuto podmínku řízení splnit. Stěžovatel reagoval žádostí o přidělení zástupce na náklady státu. Nejvyšší správní soud však zjistil, že je kasační stížnost návrh zjevně neúspěšný a žádost stěžovatele usnesením ze dne 18. 3. 2014, č. j. 3 Ads 18/2014 - 16, zamítl. Stěžovateli byla rovněž dána možnost podmínku zastoupení splnit tím, že by do 15 dnů od doručení posledně zmiňovaného usnesení předložil plnou moc, která by zastoupení advokátem dokládala. V uvedené lhůtě však stěžovatel plnou moc nepředložil a místo toho si opětovně požádal o přidělení zástupce.

Žádost o ustanovení zástupce byla již Nejvyšším správním soudem jednou posouzena a z důvodu zjevné neúspěšnosti kasační stížnosti byla zamítnuta. Nejvyšší správní soud nyní nemůže znovu totožný návrh věcně posuzovat, neboť již o téže věci rozhodoval. Za popsané situace se Nejvyšší správní soud musel zabývat otázkou, zda stěžovatel splnil povinnost dle § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nejvyšší správní soud dal usnesením ze dne 18. 3. 2014 stěžovateli možnost podmínku plynoucí z § 105 odst. 2 s. ř. s. splnit. Toho však stěžovatel nevyužil, ve stanovené lhůtě nedoložil, že by sám měl předepsané právnické vzdělání a nepředložil ani plnou moc advokátu, který by jej v řízení o kasační stížnosti mohl zastupovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. pro nesplnění podmínky řízení.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. dubna 2014

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu